

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ἐχθρούς μας πρώτον και τους φίλους μας
κατόπιν. Και ὁ στοιχειώδης εὐτος δεσποὺς
ἀπῆλθε: τὴν χρονολογικὴν τοῦλάχιστον ἀνα-
γραφῆς τῆς δεξιότητος, ἄλλὰ καὶ ἡ στοι-
χειώδης υποχρέωσις πρὸς τὸ ἀνταγωνιστικόν
κοινόν, τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖ βεβαίως καὶ βλέπει
τὴν κίνησιν τοῦ τόπου. ἀπῆλθε: παρόμοιον τι-
'Αλλὰ πραγματικοὶ ἀγχιμάχων τοῦ μίσους
ποὺ νὰ ἐννοῶμεν ἀπὸ τοιαῦτα πράγματα. Ἐ-
ναφρονεῖσθα μόνον καὶ καλοῦμαι ἀνθρώπων
δύο: πρῶτον ἐξελίξου καὶ εὐνοῦναι

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΚΑΨΑΛΙΟΥ

Ο ΠΝΙΓΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ ΘΕΟΔ. ΜΑΝΑΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΑΜΜΗΣ ΤΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΣΤΑΚΤΕΑ

Η ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΚΗΔΕΙΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ - Η ΑΝΕΛΚΥΣΙΣ ΤΩΝ ΠΝΙΓΕΝΤΩΝ

Τὴν ἐσπέρτην τῆς Ἀναλήψεως ἐορτάζει τὸ Καψάλι. Κατ' ἐπικρατοῦν ἔθιμον, οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως κατέρχονται τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸν λιμένα, ὅπου μέχρι τῆς νυκτὸς διαξάγονται λαμβανόμενοι με ὄργανα καὶ με τραγούδια. Ἐξέτος κατ' ἄλλους κόσμος πολὺς, ἀφ' οὗ μάλιστα περὶ τὴν ἴην μ.μ. ἀνεμένετο καὶ ἡ ἀριεὶς τοῦ ἐκτελούντος τὴν γραμμὴν Καψαλίου ἀποπλοίου («Νικόλαος»), ἀλλ' αἱ λαμβανόμεναι ἐλάττωσαν, καθ' ὅσον ἐπνευσαν ἐλαφρὸς σιρόκος. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ τρικυμίας, πάντως ὅμως ἡ θάλασσα ἦτο φουσκωμένη καὶ τὰ κύματα μεγάλᾳ. Περὶ τὴν 3 1/2 μ.μ. προσήγγισεν ὁ «Νικόλαος» καὶ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἀπέπλευσε. Περὶ τὴν 4 1/2 μ.μ. τὸ πλῆθος ἀμέριστον περιεπάτει παρὰ τὴν ἀμμουδιὰν ἢ ἐκάθητο εἰς τὰ καθίσματα τῶν καραβελίων. αἰφνης τινὲς διέκριναν ἐπὶ τῶν βράχων τοῦ Ἀγίου Παύλου γυναίκα τινὰ διὰ χειρὸς αἰσθάνειν καὶ φωνὴν καλοῦσαν εἰς βοήθειαν. Ἀμέσως δύο νέοι θαλασσινοί, ὁ Θεόδ. Ἀστροπαλιώτης καὶ ὁ Θεόδ. Μεγαλοκονόμος, εἰσῆλθον εἰς μίαν βάρκαν καὶ ἐσπευσαν πρὸς τὸν τόπον, ὁπότεν αἱ φωναί.

Ἄμα ἐβίβαν εἰς τοὺς κάτωθι τῆς σπηλιάς τοῦ Ἀγίου Παύλου βράχους, ἀπέχοντες περὶ τὰ 800 μ. ἀπὸ τοῦ σπηλιᾶ τοῦ Καψαλίου, ὁπότεν ἐξενήθησαν, ἐπληροφόρησαν παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν βράχων γυναικῶν θρησκόντων, ὅτι δύο πτώματα ἀνθρώπων πνιγνέντων εὕρισκοντο εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης. Τότε ὁ μὲν Ἀστροπαλιώτης εἰσῆλθεν εἰς τοὺς βράχους ἵνα καθαρῶς τὸς θρησκόντας, ὁ δὲ Μεγαλοκονόμος ἐπέστρεψεν ἵνα παραλάβῃ γυναίκα καὶ γάντζους διὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ἀνελευσίαν τῶν θυμάτων. Ἄμα ὡς ἐπέστρεψε καὶ ἀνῆγγελλον εἰς τὸ ἀνωγειοδὸς ἀνεμένον εἰδήσεις πλῆθος, ὅτι δύο ἀνθρώποι ἐπνίγησαν, ἐσπευσαν ἀμέσως ἐπὶ μίᾳ λέμβῳ οἱ θαλασσινοὶ Ἰω. Βέζος, Γεώρ. Βέζος, Θ. Μεγαλοκονόμος καὶ Γεώρ. Ξηνηράκος ἵνα ἀνελευσύν τὰ πτώματα καὶ ἐπὶ ἐτέρας λέμβῳ ὁ τραχηματὴς τοῦ Περικλεῖδου κ. Ἀνδ. Παναγιωτάκος, ὁ καθηγητὴς κ. Σπ. Στάθης, ὁ μαθητὴς Γ. Μεγαλέττης, φοβούμενος μὴ ὁ συμμαθητὴς καὶ συμπολίτης τοῦ Θ. Μανάκου εἶναι ὁ πνιγνός, καὶ δύο χωροφύλακες. Οἱ τῆς πρώτης λέμβου φθάσαντες πρώτοι, παρέλαβον ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης τὸ πτώμα τῆς γυναικὸς Ἐλισάβετ Στακτέα, ἀνελθὼν ἐν τῷ μεταξὺ ἐκ τοῦ πυθμένος, λόγω τῶν γυναικείων φορεμάτων, τὰ ὅποια ἐφόρει, καὶ ἀνευρόντες ἀνεύλκυσαν διὰ γάντζου ἐκ τοῦ πυθμένος τὸ πτώμα τοῦ μαθητοῦ Θεοδ. Μανάκου, γυνὸν καὶ φέρον μόνον τὸ παντάλον τοῦ μπάνιου, ἐξ οὗ καὶ διὰ τοῦ γάντζου ἀνεύλκυσθη. Τὰ πτώματα μεταφέρθησαν ἀμέσως εἰς τὸν μώλον τοῦ Καψαλίου καὶ ἐν μέσῳ στιγμῶν, καθ' ὃς τὸ συρρεῦσαν πλῆθος συγκεντρωμένον καὶ θαλαμινόν ἐν νεκρῇ σιγῇ περικυλούθει, εἰσῆλθον ἐκ τῆς λέμβου καὶ ἀπετέθησαν ἐπὶ τοῦ μώλου, ὁπότεν ληφθέντα μετ' ὀλίγον ἐτέθησαν ἐντὸς σοῦδας, ἐκαλύφθησαν καὶ ἐκομίσθησαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὸ παρὰ τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Ἀννῆς οἴκημα τοῦ Ι. Μεγαλοκονόμου, ὅπου τὰ θύματα κατόκωον, ἀφ' οὗ προσηγορευόμενος αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ σπεύσασαι συνεσώρευσαν ἐντὸς ἐνὸς ὧρου τὰ ἐπιπλα καὶ σκευὴ τοῦ οἴκηματος, ἐκλείσαν καὶ κανονικῶς ἐσφράγισαν τὸ δωμάτιον.

ΤΑ ΠΤΩΜΑΤΑ

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἱατροῦ κ. Στεφ. Νικηφοράκη, τὸ πτώμα τοῦ Θεοδ. Μανάκου ἔφεραν ἀθρόονος ἐκδορὰς κατὰ τὴν ραχιαίαν ἐπισφάνειαν ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν, κατὰ τὸ στῆθος, τὴν κοιλίαν καὶ τὴν πρσθίαν ἐπισφάνειαν τῶν κνημῶν, ἐπὶ δὲ τῶν γονάτων ἔφερε καὶ ἐπιπόλαια τραύματα. Κατὰ τὴν πίεσιν ἐπὶ τοῦ θώρακος εἰσῆλθε ἀφ' ὧς ἡ ρινὸς καὶ τοῦ στόματος ὕδωρ μετ' ἀφροῦ. Κατὰ τὴν διάνοξιν τῆς τραχείας καὶ τοῦ θώρακος εὗρεθ' ἐν τοῖς ἀεροφόροις ὁδοῖς ἀφρὸς μεθ' ὕδατος. Τὸ πνευμονικὸν παρέγχυμα ἦτο σκληρὸν καὶ ἐτρίζον ὑπὸ τὸν δάκτυλον.

Τὸ πτώμα τῆς Ἐλισάβετ Στακτέα κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ ἐπιφάνειαν οὐδεμίαν κάκωσιν ἢ ἐκδορὰν ἔφερε. Κατὰ τὴν πίεσιν ἐπὶ τοῦ θώρακος εἰσῆλθε ἐκ τῆς ρινὸς καὶ τοῦ στόματος ὕδωρ μετ' ἀφροῦ. Κατὰ τὴν διάνοξιν τῆς τραχείας καὶ τοῦ θώρακος εὗρεθ' ἀφρὸς μεθ' ὕδατος. Οἱ πνεύμονες ἦσαν

ῥηξθέντες τὸν ὄγκον καὶ ἐτρίζον ὑπὸ τὸν δάκτυλον.

Ἐκ πάντων τούτων ἐξάγεται ὅτι ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἐκ πνιγμοῦ, ὁ δὲ Θ. Μανάκος πρὶν ἢ πνιγθῆναι ἐπὶ τῶν ἀκτῶν ὑπὸ τῶν κυμάτων, τὰ ὅποια παλινδρομούντα ἔφερον αὐτὸν πάλιν ὀπίσω εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐκ τούτου ἐξηγούνται αἱ ἐν τῇ ἐκθεσὶ ἀναγερόμεναι ἐκδοραὶ καὶ τὰ ἐπιπόλαια τραύματα.

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ

Ὁ Θεόδωρος Ἰω. Μανάκος ἐγεννήθη τῷ 1906 ἐν Ναυπλίᾳ Βοιωτῶν. Ὁ πατὴρ τοῦ, ἐργαζόμενος εἰς τὰ μεταλλουργεῖα τοῦ Τράνσβαλ τῆς Ν. Ἀφρικῆς, ἐρρευσθὴ μετὰ ἐν ἔτος, καὶ κατέλειπεν αὐτὸν ὄρφανόν. Ἡ μήτηρ τοῦ Κωνσταντῆ Ἰω. Μανάκου, τὸ γένος Στακτέα συνήλθε μετ' ὀλίγον δευτέρου γάμου καὶ περὶ τὸ 1910 ἐκῆλ ἐν Πειραιεὶ ἐξ ἀναρρώσεως ἀερίωςτος. Ἀπομείνας οὕτως ὁ ἀτυχὴς Θεόδωρος ὄρφανός πατρὸς καὶ μητρὸς παρελήθη ἀπὸ τὴν ἐκ μητρὸς μάμμη τοῦ Ἐλισάβετ Στακτέα, τὴν μετ' αὐτοῦ πνιγνέντων, ἢ ὅποια τὸν ἀνέθρεψεν ὡς ἴδιον τέκνον, περιβαλόντα αὐτὸν μετὰ φιλίᾳ, τρυφερότητι καὶ ἀγαπῶν. Ἀμφοτέρω, μάμμη καὶ ἑγγονός, ἔζησαν ἐν Ναυπλίᾳ μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1922, ὅτε μετατέθησαν εἰς Κόθηρα, ἵνα ἀκολουθήσῃ ὁ Θεόδωρος τὰς γυναικειακάς του σπουδὰς παρὰ τῷ Γυμνασίῳ Κυθήρων.

Ἡ Ἐλισάβετ Στακτέα, ἐδουλοκονομεῖς περίπου, γυναικὴ τοῦ λαοῦ, ἀρετῆς καὶ προληπτικῆς, εἶχεν ἐκτὸς τῆς καίσης θυγατρὸς τῆς καὶ ἑνὸς υἱόν, ὁ ὅποιος ἀπουσιάζων ἀπὸ εἰςστασίας εἰς Ἀφρικὴν οὐδέποτε ἐνῆρξεν, οὐδὲ σημείων ζωῆς εἶδε ποτὲ εἰς τὴν μητέρα του. Ἦτο δὲ αὐτὴν χαμένος. Συνεπὶς ὁ ἑγγονός τῆς ὁ Θεόδωρος ἦτο δὲ αὐτὴν τὸ πᾶν, ἦτο τὸ μόνον ἰνδάλμα γυναικὸς μάμμης πολλὰ παθούσης, πολὺ πικραμένης καὶ πολὺ θλιμμένης.

Ὡς μαθητὴς ὁ Θεόδωρος ἦτο ἐπιμελής καὶ καλός. Ὡς νέος ἦτο χρηστὸς τὸ ἦθος, τιμωρὴς καὶ προσήνης, ἐκτιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος παρὰ πάντων. Αἰσθηματίας, ὡς ἦτο, συνῆψε δεσμούς αἰσθηματολογικὸς μετὰ τῆς δεκαεπταετίδος Τζαννέτας, θυγατρὸς τοῦ ἐν τῇ Χώρα καπετάνιου Νικόλαου Π. Δαπόντες, κόρης χρηστῆς καὶ ὡραίας. Τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἀπριλίου, ἑνα δεκάτῃ μηνὸς πρὸ τοῦ πνιγμοῦ, ἤρραβωνίσθησαν ἐπιστήμως.

Συγγενεὶς στενοὺς ἐκτὸς τῆς μάμμης τοῦ Θεοδώρου εἶχε τοὺς ἀδελφούς τοῦ πατρὸς τοῦ Κωνσταντίνου, Παναγιώτην, Γεώργιον καὶ Νικόλαον καὶ τὴν ἀδελφὴν τοῦ πατρὸς τοῦ, σύζυγον τοῦ ἐν Πειραιεὶ γνωστοῦ ἐργαστασιάρχου κ. Πολυχρόνι Παυλάκη.

Ἡ Ἐταιρεία, παρ' ἣ εἰργάζετο ὁ γονυθεὶς πατὴρ τοῦ Θεοδώρου κατέβηκεν εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ Λονδίνου ἀρκετὸν χρηματικὸν ποσὸν δι' ἀποζημίωσιν, τὸ ὅποιον θὰ παρεχωρεῖτο εἰς τὸν Θεόδωρον ἅμα τῇ ἐνηλικίωσει τοῦ. Μέρος τοῦ ποσοῦ τούτου μετὰ τῶν τόκων ἐκ λιρῶν ἀγγλικῶν 60 ἀπεστέλλετο ἐτησίως εἰς αὐτόν. Μετὰ 60 αὐτὰς λίρας καὶ μετὰ τὰ εἰσδημῆματα μικρὰς ἐν Ναυπλίᾳ κτηματικῆς περιουσίας, μάμμη καὶ ἑγγονός συνετηροῦντο ἀξιοπρεπῶς.

Ο ΠΝΙΓΜΟΣ

Ἦτο ἑνα μῆνα ἀρραβωνισμένος καὶ δὲν εἶχεν ἐξέλθει ἀκόμη μετὰ τῆς μηνστής του εἰς περίπατον. Ἐπρεπε πᾶν νὰ ἐξήρχετο κατὰ τὴν πανήγυριν τῆς Ἀναλήψεως καὶ νὰ κατέρχετο εἰς Καψάλι. Εἰς τοῦτο πάντες ἐπέμεναν. Ἀλλ' αὐτὸς, εἴτε διότι δὲν εἶχεν ὁ ράπτης ἐτοιμάσει ἀκόμη τὸ καλὸν του κοστούμι πρὸς παρήγγειλαι, καὶ ἐντρέπετο, ὡς ἐπρόκειτο, εἴτε διότι θὰ συνήρτων εἰς τὸ Καψάλι τοὺς καθηγητὰς του καὶ τοὺς συμμαθητὰς του καὶ ἐντρέπετο, καὶ ἑγγονός τῆς αὐτοῦ νὰ παρουσιασθῇ μετὰ μηνστής, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐδέχθη νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν πανήγυριν. Παρακαλῶν λοιπὸν τὴν μάμμη του, τὴν μηνστήν του, τὴν μητέρα τῆς μηνστής τοῦ Ἐλένην Ν. Δαπόντες, τὴν μικροτέραν ἀδελφὴν τῆς μηνστής τοῦ Γεράζην, τὸν δωδεκαετὴ ἀδελφόν τῆς Ἀντωνίον, τὴν θείαν τὴν Μαργαρίτη Π. Δαπόντες καὶ τοὺς θεῖους τῆς Παναγιώτην καὶ Χρίστον, μετέβη περὶ τὴν 3 1/2 μ.μ. εἰς τὸν Ἅγιον Παῦλον. Ἐκεῖ ἤβλησε νὰ κολυμῇ. Πάντες βλέποντες τὴν φουσκωμένην θάλασσαν καὶ

τὰ μεγάλα κύματα ἐντόνως τὸν ἀπέτρεπον. Μόνον ἡ μάμμη τοῦ τὸν παρακίνησε νὰ κολυμῇ ἐπιμένονσα ὅτι εἶναι καλὸν νὰ κολυμῇ κανεὶς τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως καὶ προτρέπονσα αὐτὸν νὰ ἀπαρτίσῃ ἅμα πᾶσι εἰς τὴν θάλασσαν τὸ ἔθριον, πρὸ τοῦ εἶχε μᾶλιν καὶ νὰ πράξῃ ὅτι τοῦ εἶχεν εἶπει διὰ νὰ παρᾶσιν τὰ σπυρὰ τοῦ εἶχεν εἰς τὸ πρόσωπον. Κατόπιν τῆς ἐπιμονῆς μάμμης καὶ ἑγγόνου, τοὺς ὁποῖους προσκινῶς ἀπὸ σκληρὰ μῦρα δυνάτ' ἐσπρωγνε πρὸς τὸ τραχηλὸν τέλος, δὲν ἠδυνήθησαν οἱ ἄλλοι νὰ ἐπιβληθῶσι. Καὶ κατέρχοντο τὰ ἄγρια καὶ ἀνελευσίαντα ῥαχία, ἐβόλῃ καὶ ἐσπεσαν

Θ. ΜΑΝΑΚΟΣ

ὁ πνιγνὸς μετὰ τῆς μάμμης τοῦ Ἐλισάβετ Στακτέα μαθητῆς τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων κατὰ τελευταίαν φωτογραφίαν του.

εἰς τὴν θάλασσαν. Κολυμῆτης δεινὸς ἡνιοχθὴς πρὸς τὰ ἔξω καὶ σπῆζων τὰ κύματα, τὰ ὅποια πελώρια ὕψοντο ἐνώπιόν του, ἔκαμε μίαν μικρὴν βόλτα. Ἀλλὰ τὰ κύματα ἦσαν μεγάλα καὶ τὸν ἐκούρυσαν. Ἐπιστρέφον ἐξηνητημένος ἐζήτησε νὰ τοῦ ρίξουν ἑνα σχοινὶ διὰ νὰ πιεσθῇ καὶ προσηλὴ παρευστασε τὰ σημεῖα τῆς κοπώσεως καὶ τοῦ κινδύνου. Ἡ μάμμη τοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μηνστής τοῦ Γεράζην τοῦ ἐρρίψαν τὸ σχοινί. Ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἔχασαν τὴν ψυχραμίαν των, Ἡ μηνστή του, ἐκβάλλουσα κραυγὰς, ἤθελε νὰ κατέλθῃ καὶ νὰ πᾶσι εἰς τὴν θάλασσαν. Ὁ θεὸς τῆς Παναγιώτης ἐπάλασε διὰ νὰ τὴν συγκαταστή. Ὁ ἑσπερος θεὸς τῆς Χρίστου, πᾶσιν ἐξ ἐπιληψίας, κατέληξε ὑπὸ σπινθηρὸς ἐπιληπτικῶν παροξυσμῶν καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Μαργαρίτου ἐπέδωκεν εἰς τὴν περιθάλψιν αὐτοῦ. Ἡ μήτηρ τῆς μηνστής τοῦ ἐσπευσεν εἰς μέρος καταφανὲς καὶ ἐκεῖθεν καλοῦσα εἰς βοήθειαν ἐξέβαλλε τὰς ἀκουσθείσας φωνὰς. Ἐκρατῆς λοιπὸν ἀπὸ τοῦ σχοινὶ πρὸς τοῦ ἐρρίψαν καὶ βοηθούμενος ἐπλησίασε καὶ ἐξήρχετο ἦδη. Ἡ μάμμη τοῦ διὰ νὰ τοῦ διευκολύνῃ τὴν ἐξοδὸν ἐκύψε καὶ τὸν ἐλάεεν ἀπὸ τοὺς ὤμους, ἀλλὰ ἰσχυρὸν κύμα, παλινδρομῆσαν ἐρρίψεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μάμμη καὶ ἑγγονός. Ἀπηνωσμένους ὁρῶν συνήθη τότε ἐπάνω εἰς τὰ κύματα. Ὁ ἰσχυρὸς νέος κατέβαλλε τὰς ὑστάτας του δυνάμεις διὰ νὰ σώσῃ τὴν μάμμη του, τὴν ὅποιαν καὶ ὀλοὸν ὤθει πρὸς τὴν ξηρὰν. Ἀλλὰ τέλος ἠσθάνθη τὰς δυνάμεις του νὰ ἐκλείπουν καὶ ἐγκατέλειπεν εἰς τὴν διακρίσιν τῶν κυμάτων τὴν μάμμη του, ἡ ὅποια καὶ ἐβυθίσθη πνιγνίσαν. Αὐτὸς δὲ τὴν ὑστάτην καταβλῶν προσπάθειαν ἐπλησίασεν, ἐρρίψθη ὑπὸ κύματος εἰς τοὺς βράχους καὶ ὑπέστη τὰς ἐκδορὰς καὶ τὰ ἐπιπόλαια τραύματα, ἀλλὰ τὸ ἄγριον κύμα παλινδρομῆσαν τὸν ἐρρίψε καὶ πάλιν εἰς τὴν θάλασσαν. Δὲν ὑπῆρχε πλέον δυνάμεις δι' ἄλλην προσπάθειαν. Ἐκκεῖ κάποιον θλιμμένον μαρτυρῶν τοῦ προσώπου, ἐβυθίσθη καὶ ἐπνίγη.

Η ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ

Ἄμα τῇ μεταφορᾷ τῶν πτωμάτων εἰς τὴν πόλιν, οἱ ἐκ Ναυπλίου μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου ἐσπευσαν καὶ ἀνῆγγελλον τηλεφωνικῶς τὸ τραγικὸν γεγονός εἰς τὴν Να-

ύπλιν. Οἱ θεοὶ τοῦ Μανάκου Γεώργιος καὶ Νικόλαος εἰδοποίησαν τὴν ἐπομένην, ὅτι ἐπιβιβαζόμενοι διερχόμενοι ἀποπλοίου καὶ ἀποβιβαζόμενοι εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν (ὅ εὕρισκοντο εἰς τὴν Χώραν περὶ τὴν 4 μ.μ. Τούτου ἕνεκα καὶ ὠρίσθη ἡ ἐκφορὰ τῆς ὁγμ. τῆς 29 Μαΐου, ἐπομένης τοῦ πνιγμοῦ).

Πρὸς τὸν ἐν Πειραιεὶ ἐργαστασιάρχην κ. Πολυχρ. Παυλάκη διὰ μακροσκελοῦς τοῦ τηλεγραφῆματος ἀνῆγγελλε τὸ θλιβερόν συμβῆν ὁ καθηγητὴς κ. Σπ. Στάθης, ὁ ὅποιος καὶ ἔλαβε τὴν ἐξῆς τηλεγραφικὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Παυλάκη.

«Ἀποδέχων δυστύχημα μὲς ἐπληρῆς κεντρίας, ἰδυομένης ὁδῆς καὶ κοινωνίαν Κυθήρων ἐπὶ τῇ συμμετοχῇ εἰς τὸ βαρὺ πένθος. Πολ. Παυλάκης».

Η ΚΗΔΕΙΑ

Τὰ τῆς κηδείας τῶν θυμάτων ἀνέλαβεν ἡ Ὀργάνωσις τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων. Καὶ τὰ καλὰ παιδιὰ, πρὸς τοὺς ἐπένεσαν διὰ τὴν στέφανον προσέλευσιν των συμμαθητῶν, ἔχον τὴν ψυχραμίαν νὰ κανονίσουν τὰ πάντα ἐν πλήρει τάξει. Ἡ ἐκφορὰ ἐγένετο τὴν ὁγμ. μ.μ. ἀφ' οὗ πρὸ ὀλίγου κατέρχοντο καὶ οἱ ἀναμενόμενοι συγγενεῖς κ.κ. Γ. Μανάκος καὶ Νικ. Μανάκος. Ἡ πομπὴ μεγαλοπρεπῆς ἐξενήθη ἐκ τῆς παρὰ τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Ἀννῆς οἴκῃς τοῦ Ι. Μεγαλοκονόμου. Προηγούμενος τὰ ἐξοπλιστὰ καὶ τέσσαρες μεγάλοι στέφανοι, ἠκολούθουν οἱ χοροστατοῦντες Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Δορόθεος, πνεύς, πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως κ. Νικόλαος Πετρόγαιος καὶ αἱδ. ιερεῖς κ. κ. Γ. Πετρόγαιος καὶ Σπ. Καλλίνερος καὶ μετὰ τοὺς τὰς ἐσέτρα κρατούμενα ὑπὸ μαθητῶν, μετὰ τὰ ὅποια εἰς ἀτελείωτον σειρὰν τὰ συρρεῖσαν ἐκ τῆς ὁδοῦ πόλεως καὶ τῶν περιχώρων πλῆθος. Ἡ πομπὴ κατέβηκε τὸ στενὸν τῆς Ἀγίας Ἀννῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Μίστα-Βεζιρῆ, κάμψαν δὲ καὶ διελθόντα τὸ πρὸς τὴν οἰκίαν Οἰκονομάκου στενὸν εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Φρουρίου. Ὅταν ἐβίβαν πρὸς τὸ Γυμνασίον ἐσταμάτησε. Ἀνέμενε παρατεταμένον τὸ Γυμνάσιον μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Ὁ μαθητὴς τῆς Γ' γυναικειακῆς τάξεως Ν. Γ. Πετρόγαιος μετὰ ὀλίγα καὶ ὡραία λόγια ἐκάλεσε τὴν πομπὴν νὰ σταματήσῃ καὶ τοὺς μαθητὰς ν' ἀκολουθήσουν καὶ νὰ συνοδεύσουν τὸν νεκρὸν συμμαθητῆ των μέχρι τῆς τελευταίας τοῦ κατοικίας. Τὰ ὀλίγα αὐτὰ λόγια ὁ καλὸς μαθητὴς ἐπεράτωσε διὰ τῶν ἐξῆς:

«... Ὅσοι θλιμμένοι καὶ συγγενόμενοι συγγενεῖς, πρὸς ἡ ἀνεμοζάλη ἑσπινὰ σὰς ἐχτύπησε, ὅσοι σύντροφοι γησπινὸι, πρὸς ἡ μαύρη μῦρα τὸ γ' γραμμένον νὰ συνοδεύετε σήμερον στὸν τάφον τὸ λατρετὸ σας συμμαθητῆ, ὅσοι τέλος ὅσοι αὐτὴ τῇ στιγμῇ γύνετ' ἐκ τῆς μεγάλης ἀγάπης τὰ δάκρυα, ἐπιψέτε σὺν χριστιανοὶ στὸν Θεὸν τοῦ Ἐλέους καὶ ὑπομένετε τὴν πικρὴ δοκιμασίαν. Μετὰ τὴν ἐλπίδα αὐτὴ ἐμπρὸς ὅλοις μαζί, ὡς συνοδεύσαμε τοὺς ἀγαπητοὺς μας στὴν τελευταία τους κατοικίαν, ἀπ' ὅπου περῶντας εἰς πυκνὰς στοῖες θὰ φθάσουν ἐλαφροὶ καὶ γρήγοροι στοὺς μαρμαδεύς τῆς Αἰωνιότητος λαίμωνας, ὅπου τ' ἀμάρταντα λουλούδια ἀνυπόμονα προσμένουν τὸ χαρὸς τοὺς δρεψίμων.

Μετὰ ταῦτα ἡ πομπὴ ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν τῆς, τῶν μαθητῶν ταχθέντων ὀπισθεν τῶν ἐσέτρων. Μετ' ὀλίγον φθάσαν εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἐσχαριωμένου Χριστοῦ. Τὸ πλῆθος κατέκλυσε καὶ τὸν Ναὸν καὶ τὴν πρὸ αὐτοῦ πλατεῖαν. Ἐντὸς τοῦ Ναοῦ καὶ πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ Ἀκολουθία, κατετέθησαν οἱ στέφανοι. Καὶ πρῶτον κατετέθη ὁ δάκρυος στέφανος τῶν καθηγητῶν τοῦ Μανάκου. Τὸν κατέθεσαν ὁ καθηγητὴς κ. Σπ. Στάθης, εἰπὼν τὰ ἐξῆς:

«Τὸ Ἐργαστήρι, πρὸς σὺ ἐμάλασε τὴν ψυχὴν, πρὸς σὺ καλλιεργεῖς τὸ πνεῦμα, πρὸς σὺ συρραττοῦσε τὸ χαρακτὴρ, ὑπερὰ πὸ ἐν' ἀκόμη τοῦ κύκλου γύρισμα ὑπερήφανο θὰ σὲ παρέδιδε, νεκρὸ ὡραῖο, στὴν Κοινωνία καὶ στὴν Πατρίδα ἀκαλὸν καὶ ἀκαθάρτον».

Μὰ ἐσὺ, ποὺλὶ τρελλὸ καὶ ἀνυπόμονο, ἔφευγες ἀπ' τῇ ζεστή ἡλὸς τῇ φωλιά καὶ ὠραιόσωμος ὑψώθηκες ἐναντία στὸ πικρὸ καὶ στὸ κακὸ Στοιχεῖο. Καὶ Διγενὴς-Ἀκρίτας, ἔφθε δυνάτ', ἐπάλαμψες ! Μ' αὐτὸ, φθονερὸ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Οκ. Γ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Τὴν 28ην Μαΐου ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν Πύλιν ὁ Γενικός Ἐπιθεωρητὴς τῆς ἐν Κορίνθῳ ἐδρευούσης ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας κ. Δημ. Κουρουσόπουλος. Τὴν ἐπομένην ἐπεθεώρησε τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον Ποταμίου καὶ τὴν 30ην Μαΐου μετέβη εἰς τὴν Πύλιν, ὅπου ἐπεθεώρησε τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καὶ τὸ Γυμνάσιον. Ἐκεῖ εὐρισκόμενος ἔλαθε τὴν 1ην Ἰουνίου διαταγὴν τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Παιδείας, διὰ τῆς ὁποίας διατάσσεται ὅπως ἐνεργῶν ἀνακρίσεις, ἐρευνῇ τὰ τῆς δράσεως τοῦ καθηγητοῦ κ. Σπ. Στάθη ὡς Προέδρου τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Κυθηρίων» καὶ ὡς δημοσιογράφου κατόπιν καταγγελίας τοῦ πληρεξουσίου κ. Παν. Τσιτσίκου. Ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς ἐξήτασε τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου, εἰς διαφόρους πολιτικὰς ἀποχρώσεις ἀνήκοντα, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πολιτῶν κατόπιν ἐπιμένον αἰτήσεως τοῦ κ. Σπ. Στάθη ἐξήτασε μόνον τοὺς βενεζελικούς. Ἐξ ὧν τῶν τούτων καὶ ἐκ σχετικῶν ὑπομνημάτων τοῦ κ. Σπ. Στάθη, ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς, μορφῶνων γνώμην, θὰ ὑποβάλῃ αὐτὴν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον. Ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ τοῦ Γυμνασίου ὁ κ. Γεν. Ἐπιθεωρητὴς ἔμεινε πολὺ εὐχαριστήματος, παρέστη δὲ καὶ εἰς γενομένην ἐν τῷ Γυμνασίῳ διάλεξιν τῆς μαθητρίας Αἰδος Παναγιωτίτσας Ι. Φατσέα, περὶ ἧς ἐν ἄλλῳ ᾠκῷ διαλαμβάνομεν.

ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΟΛΟΝΤΟΓΑΤΡΟΥ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Κατήλθεν εἰς Κύθηρα καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὸν Ποταμὸν ὁ ὀδοντοῦατρος κ. Λεωνίδας Ἰασαμίδης, γνωστότατος εἰς τοὺς Κυθηρίους, καθ' ὅσον ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν κατέρχεται κατὰ περιόδους εἰς Κύθηρα καὶ παρέχει τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην αὐτῶν Κυθηρίους, οἱ ὁποῖοι πάντοτε ἐξετίμησαν τὴν εὐκρινὴ καὶ ἐπιστημονικὴν του ἐργασίαν. Ὁ κ. Ἰασαμίδης, ἀφοῦ ἐν Ποταμῷ εὐρισκόμενος παράσχει τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τοὺς Κυθηρίους τοῦ Δήμου Ποταμίου, θὰ μεταβῇ καὶ εἰς τὴν Χώραν, ἵνα παράσχει αὐτὰς καὶ εἰς τοὺς τοῦ Δήμου Κυθηρίων.

Ἡ ΕΡΩΤΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Τὴν 5ην Ἰουνίου, ἐπέτειον τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Δωροθέου, ἐώρτασεν ἐν τῇ Πύλιν ὁ Σ. Μητροπολίτης μας κ. Δωρόθεος. Τὴν πρωτὴν ἐτελέσθη ἀρχιερατικὴ λειτουργία ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τοῦ Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ, καθ' ἣν ἐχοροστάτησε, μετὰ ταύτην δὲ ὅλη ἡ Κοινωνία τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων παρήλασε πρὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ μεγάρου συγχάριον τὸν Σεβασμιώτατον καὶ ἐκδηλοῦσαν τὴν πρὸς

ΔΗΛΩΣΙΣ

Καθ' ἣν ὥραν τὸ φύλλον μας τίθεται ὑπὸ τὰ πιεστήρια ἐτοιμοὶ ἐλάττωμεν ἐκτενεῖς εἰδήσεις περὶ τῆς ἀλλαγῆς τῆς ἐπιτροπῆς τῆς μονῆς Μυρτιδιωτίσσης, περὶ τῆς δημοπρασίας διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν καὶ περὶ ἐγκαινίων τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Φριλιγκιανέων. Ἀναγκάζομεθα μετὰ λύπης μας νὰ ἀναγγέλωμεν ὅλας αὐτὰς τὰς ἐνδιαφερόντας εἰδήσεις διὰ τὴν ἐπόμενον φύλλον.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Με τὰς κατωτέρω δύο διαλέξεις ἐκλείσθη ἡ ἐφετηρὴν περίοδος τῶν διαλέξεων τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων:

1) Τὴν 27ην Μαΐου ὁ μαθητὴς τῆς Γ' τάξεως Γιάννης Μιχαλῆτος ἐξ Ἁγίου Νικολάου Βοτῶν ὁμίλησε περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος. Πῶς προέκυψε ἡ φρικτὴ παρεξήγησις, ἡ ὁποία ἤγαγε ἐναντὶ ἐξυπνῶν λαὸν νὰ γράφῃ διαφορετικὰ καὶ διαφορετικὰ νὰ ἐμιλῇ, τί εἰς τὸν λαὸν αὐτὸν ἐκδύσεν ἡ μεγάλη ὁπτοπία, πῶς ἐκαλλιέργηθη καὶ καλλιεργεῖται ἡ πρόληψις, ποῖα τὰ ἐλεύθερα ἀποτελέσματα τῆς καθαρῆς, τὰ ἐθνικὰ, τὰ κοινωνικὰ, τὰ ἐκπαιδευτικὰ, ποῖα τὰ ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιχειρήματα, ποῖα τὰ νέα μεγάλα ἱδανικά του θὰ ἐκδηλώσῃ ἐν ἔθνοσιν ἀπὸ τῆς σκαλιᾶς τοῦ ἐλευθέρου θὰ ἀναπνεύσῃ διὰ νὰ ἀποκτήσῃ χαλκιδόνιο τὸ στήθος καὶ βασιλεῖα ἐμπρός, πῶς τὰ ἱδανικά αὐτὰ ὅλοι πρέπει νὰ τὰ ἐνστερνισθῶμεν καὶ νὰ ἀγωνισθῶμεν δι' αὐτὰ μὲ πίστιν, μὲ ἀφοσίωσιν, μὲ αὐταπάνησιν, αὐτὰ καὶ τόσα καὶ τόσα ἄλλα σχετικὰ ἀνέπτυξεν ὁ καλὸς μαθητὴς, ὁ ὁποῖος εἰρήσθω ὅτι τυγχάνει καὶ ὑπότροφος τοῦ Κράτους ὡς ἐπιτυχῶν τῷ 1922 εἰς σχετικὴν διαγωνισμόν, μὲ μεγάλην πειστικότητα, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν φανατισμὸν τοῦ πιστοῦ ὁπαδοῦ μίας νέας θρησκείας καὶ κατ' ὁρθεὶς νὰ κρατῇ ἐπὶ δύο περίπου ὥρας ἀδιάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροατῶν του.

2) Τὴν 30ην Μαΐου ὁ μαθητὴς τῆς Δ' τάξεως Παναγιωτίτσα Ι. Φατσέα ὁμίλησε περὶ τῆς σημερινῆς θέσεως τῆς γυναίκας εἰς τὴν κοινωνίαν. Μετὰ ὥραϊον καὶ ποιητικὸν πρόλογον προέβη εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῆς θέσεως τῆς γυναίκας ἀπὸ τοὺς λαοὺς καὶ ἀπὸ τὸς αἰῶνας. Μετὰ ταῦτα ἤλθεν εἰς τὴν σημερινὴν γυναῖκα. Καθώρισε μὲ μεγάλην ἀκρίβειαν τοὺς τύπους τῆς γυναίκας—Πηνελόπης, γυναῖκος—κούκλας καὶ γυναῖκος—οἰκονομικοῦ παράγοντος. Κατέδειξε πῶς αἱ σημεριναὶ συνθήκαι καλῶς ἢ κακῶς μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὴν γυναῖκα—Πηνελόπην, ἐπέστην δριμύτητα κατὰ τῆς σημερινῆς σάπιας γυναίκας—κούκλας, καὶ ἐπὶ πολλῶν ὥραν ἠσχολήθη μὲ τὴν γυναῖκα—οἰκονομικὸν παράγοντα, ἡ ὁποία μὲ τὴν ἀνατροφὴν τῆς καὶ τὴν μόρφωσιν τῆς θὰ ἡθικοποιήσῃ τὴν γυναῖκα καὶ θὰ θεμελιώσῃ μίαν νέαν οἰκονομίαν, ἡ ὁποία θὰ δώσῃ εἰς τὸ ἔθνος τοὺς αὐριανούς πολίτας καὶ στρατιώτας ἡθικούς, γερούς, πιστούς. Ἀλλὰ ἡ γυναῖκα αὕτη, ποῦ τόσα καὶ τόσα θὰ δώσῃ εἰς τὸ ἔθνος τῆς, δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ μόνον ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ καὶ δικαιώματα. Καὶ τὸ πρῶτον δικαίωμα εἶναι νὰ διζῇ τὴν γνώμην τῆς εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Πολιτείας, νὰ ψηφίσῃ. Καὶ ἐν ἐμπνευσμένῳ ἐπιλόγῃ καλεῖ τὰς συμβατηρίας τῆς, τὰς διανοούμενας γυναῖκας καὶ μητέρας τῆς αἰῶνος, νὰ διαπλάσσουν ὅλοι μαζί ἕνα τοιοῦτον τύπον γυναίκας καὶ ν' ἀγωνισθῶσιν ὅλοι μαζί ὑπὲρ τῶν στοιχειωδῶν δικαιωμάτων τῆς τῆς αἰῶνος τῆς.

Ἡ τελευταία αὕτη διάλεξις τῆς μαθητρίας Παναγιωτίτσας Φατσέα ὑπῆρξεν ἡ εὐτυχιστέρα ὅλων, καθ' ὅσον παρέστη κατ' αὐτὴν καὶ ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας κ. Δημ. Κουρουσόπουλος, ὁ ὁποῖος τὴν προερχομένην εἶχε φθάσει εἰς Κύθηρα, ἵνα ἐπιθεωρήσῃ τὸ Γυμνάσιον καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα. Ὁ κ. Κουρουσόπουλος, ἀφοῦ συνεχάρη τὴν μαθητρίαν, συνεχάρη καὶ ὅλους τοὺς μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου διὰ τὰς διαλέξεις των, διὰ τὴν ὁργάνωσιν των καὶ διὰ τὰς καθόλου προόδους των, ἔλαθε δ' ἀφορμὴν νὰ ἐκταθῇ, καὶ πολλὰ τὰ σοφὰ νὰ διδάξῃ. Μετὰ ταῦτα εἰς δευτέρω τῆς παρὰ τῶν μαθητῶν κατ' ὅλον τὸ σχολικὸν ἔτος 1924—1925 συντελεσθεῖσας παραγωγικῆς ἐργασίας καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῶν ὀλίγων ὥραϊον ὥρων, τὰς ὁποίας ὅλοι μαζί ἐπέρασαν ἀκούσαντες μίαν ἐμπνευσμένην διάλεξιν καὶ φωτισθέντες ἀπὸ τὰ σοφὰ διδάγματα τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ, ὁ καθηγητὴς κ. Σπ. Στάθης ἐπρότεινε, ὅπως τὸ καλοκαίρι ἡ «Ὁργάνωσις τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων» ἐκδώτῃ τὴν διάλεξιν ἀφορμὴν εἰς τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν. Ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο παρὰ πάντων ἐνθουσιωδῶς ἀποδεκτή.

Ἡ «Κυθηραϊκή» καὶ πάλιν ὁλοφύως συγχάριε τοὺς καλοὺς μαθητὰς, ποῦ θὰ τιμῇσιν αὐρίον καὶ τὸν τόπον, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐγέννησε, καὶ τὸ ἱερὸν, τὸ ὁποῖον τοὺς ἐ-

ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΝΑΟΥ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ ΕΝ Ν. ΦΑΛΗΡΩ

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

Ἡ «Κυθηραϊκή» πρώτη πληροφορηθεῖσα τὰς ἐνεργείας προσωρινῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης ἐν Νέῳ Φαλήρῳ καὶ παρὰ τὸ τέρας τῆς ὁδοῦ Τζαβέλλα, θεωροῦσα ὅτι τὸ τοιοῦτον ἔργον σπουδαίως τιμᾷ τὴν γενεάν πατρίδα, καταστάσης ἀναγκαιῆς τῆς ἀνεγέρσεως ναοῦ τῆς προστατίδος τῆς Νήσου μας καὶ ἐνταῦθα ὅπου πολλοὶ διπλῶναι Κυθηριοί, ἀπέστειλε συντάκτην τῆς παρὰ τῇ κυρίᾳ καὶ τῷ κυρίῳ Γαρίθῃ, ἐκ Ἀθηνῶν, πρῶτον σφόντων τὴν ἰδέαν τῆς ἀνεγέρσεως, ὅπως λάβῃ γνώσιν τοῦ σημείου, εἰς ὃ εὐρίσκονται ἐπὶ τοῦ προκειμένου αἱ ἐνεργεῖαι των.

Ἀποσιδῶντος τοῦ σφύγου τῆς ἡ κ. Γαρίθῃ εἶχε τὴν εὐχὴν καλωσύνην νὰ μοι ἀνακρινώσῃ τὰ ἑξῆς:

«Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγκατεστημένοι εἰς τὴν συνοικίαν ταύτην, διεβλέπομεν τὴν σπουδαίαν ἑλλειψὶν ἐκκλησίας, ἀναγκάζομεθα νὰ μεταβαίνωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν Εὐαγγελιστρίας καὶ πολλὰκις λόγῳ τοῦ μακρυνοῦ τῆς ἀποστάσεως παρεμποδίζοντες τὰ θρησκευτικὰ μας καθήκοντα» τούτου ἐνεκεν ἀπεφασίσαμεν ὁ σφύγος μου καὶ ἐγὼ νὰ πρωτοστατήσωμεν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοιαύτης.

Ὁ σφύγος μου, καταγόμενος ἐκ Ἀθηνῶν, πολλὰκις εἶχεν ἀκούσει νὰ γίνεται λόγος διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς Μυρτιδιωτίσσης Εἰκόνα καὶ μὲ τὰς πρώτας μας ἐνεργείας ἐσκέφθημεν ὅτι τὴν ὀνομασίαν ταύτην θὰ ἐδίδαμεν εἰς τὸν ἀνεγερθῆσαν Ναόν.

Ἀνεύρομεν οἰκοπέδον πολὺ πλεονεξίας τῆς συνοικίας μας, ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλίππου 29, ἀρκετὰ εὐρύχωρον, ἀνήκον εἰς τὴν γῆραν Καν. Ἀγγελ. Μεταξά καὶ ἀκριβῶς εἰς τὸν υἱὸν τῆς, διατεθειμένης οὗσης τῆς κυρίας ταύτης νὰ προδῇ εἰς πώλησιν τοῦ ἐν λόγῳ οἰκοπέδου πρὸς 120 δρ. τὸν πήχυν.

Προσέτι δὲ ἐξετυπομένη προσκλήσις, ἀπευθυνθέντες πρὸς πολλοὺς τῶν ἐνοριτῶν μας, ὅπως μᾶς συνδράμωσιν εἰς τὸ ἔργον μας. Μέχρι σήμερον δὲ ὑπέγραψαν εἰς τὴν σχετικὴν αἴτησιν περὶ τοὺς 580 ἐνοριταί, ἐλπίζομεν δὲ πολὺ συντάμωσιν νὰ φθάσωσι τοὺς 1500 καὶ ἄνω, ἀριθμὸν τὸν ὁποῖον θὰ ἀντιπροσωπεύῃ ἡ πικνοκατοικημένη συνοικία μας. Ἀπηυθύνθημεν πρὸς σημαίνοντες Κυθηρίους καὶ διὰ πρὸς τοὺς κ.κ. Εὐσ. Δηλαδέρην ἐργοστασιάρχην, Α. Πετρόπουλον βιομήχανον καὶ εἰς ἄλλους πολλούς, οἵτινες μᾶς ἐδήλωσαν ὅτι εἰναι πρόθυμοι εἰς συντρέξαι τὸ ἔργον μας. Προσέτι ἔχομεν δῆλωσιν τοῦ Δήμου Πειραιῶς ὅτι θὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ποσὸν πενήτηκοντα χιλιάδων, ἐναντὶ οἰκοπέδου τὸ ὁποῖον ἐκρίθη ὡς ἀκατάλληλον καθ' ὅσον εὐρίσκειται εἰς πολλὰ μακρύνον σημείον. Ἡ ἐκκλησία τῆς Εὐαγγελιστρίας προσφέρει δωρεὰν ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως 25 χιλ. Ὁ κ. Σπυράκης βιομήχανος εἶναι διατεθειμένος νὰ προσφέρῃ 10 χιλ. Ἐπίσης θὰ ὑποστηρίχθωμεν παρὰ τῆς Ἑταιρείας Σ.Π.Α. καὶ παρὰ τοῦ ἐργοστασιάρχου κ. Παπαδοπούλου καὶ ἄλλων πολλῶν.

Σὰς παρακαλῶ νὰ τονίσετε ἀπὸ τὰς στήλας τῆς ἀξιοτιμῆς ἐφημερίδος σας ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἰδιαίτερος παρακαλεῖ τοὺς Κυθηρίους ὅπως συνδράμωσιν τὸ ἔργον τῆς.

Ἰπσοχθεῖς ὅτι ἡ «Κυθηραϊκή» θέλει καταβάλαι πᾶσαν προσπάθειαν ἐπιτεύξεως τοῦ ἐν λόγῳ ἔργου, συνεχάρη τὴν κυρίαν Γαρίθῃ, ἡ ὁποία ἔσχε μετὰ τοῦ σφύγου τῆς πρωτοβουλίαν ἐνός τοιούτου ἱεροῦ ἔργου καὶ ἀπεχαιρέτησα αὐτὴν εὐχθεῖς τελικὴν ἐπιτυχίαν.

Γ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΜΑΝΑΚΟΥ

αὐτὸν ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσιν τῆς.

Τὴν 6ην Ἰουνίου ἡ «Ὁργάνωσις τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων» ἐτέλεσεν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Νεκροταφείου τῆς πόλεως Κυθήρων μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πνεύματος μαθητοῦ Θεοδώρου Ι. Μανᾶκου καὶ τῆς συμπεριγείσης μάμης του Ἑλισάβετ Στακτέα.

δέχθη, τοὺς ἐθέριμους καὶ τοὺς ἔδωκε τὰς πρώτας στερεὰς βάσεις καὶ τὰ πρώτα ἰσχυρὰ ρῶτα, ποῦ πάντοτε θὰ τοὺς φωτίζουν καὶ οὐδέποτε θὰ σβύσουν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΝ"

ΤΟ ΑΝΕΓΕΙΡΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΠΟΤΑΜΟΥ

Ἀγαπητὴ «Κυθηραϊκή», Ὁ κ. Εὐστάθιος Κ. Δηλαδέρης προσέφρεν, ὡς γνωστὸν, τὴν διαμνην τοῦ ἀνεγειρομένου ἱεροῦ Παρθεναγωγείου Ποταμοῦ. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν διαφόρων ἐμπειριγνομένων, ἡ δαπάνη αὐτῇ θὰ ὑπερβῇ τὰς 300,000 δραχμῶν. Ὁ λόγος ἀκριβῶς οὗτος μᾶς ἐξαναγκάζει νὰ εἰπωμεν μίαν ἐλευθέρων γνώμην, ἡ ὁποία νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ τίχῃ τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ μελέτης. Προκειμένου τὸ ἀνεγειρομένον Δηλαδέρειον Μέγαρον νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ Παρθεναγωγεῖον, δὲν θὰ εἶναι καλλίτερον νὰ γείνη μία Ἑαγωγέματικὴ Σχολή, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μανθάνωσι τὰ κορίτσια τοῦ Ποταμοῦ καὶ τῶν περιχώρων ῥάφισον, κέντημα, κάλυψες καὶ διάφορα ἄλλα ἔργα ὠφέλιμα διὰ τὰ κορίτσια μας; Τὴν ὠφέλειαν μίᾳς τοιαύτης σχολῆς πᾶς τις δύναται νὰ ἐννοήσῃ. Διὰ τὴν παρακαλοῦμεν μίᾳ τοιαύτῃ δαπάνῃ 300,000 δραχμῶν περὶ τοῦ νὰ διατεθῇ ἀσκόπως διὰ Παρθεναγωγεῖον; Καὶ λέγομεν ἀσκόπως διότι ὡς τοιοῦτον δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἡ οἰκία τοῦ ἀποβιώσαντος Σπύρου Φαρδούλη, ἡ ὁποία ὡς ἀπεδείχθη, εἶναι πολὺ κατὰλληλος καὶ ἐδωρήθη ἀκριβῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοιοῦτον ὑπὸ τοῦ κ. Παναγιώτου Μιχαὴλ Κοιμῆσου. Ἡ πρότερος διὰ τὸ κέφι τῶν διδασκαλιστῶν τοῦ Παρθεναγωγείου ἡ δὲν ἔσομεν τίποτον ἄλλων νὰ θάψομεν τὴν δι' ἄλλον σκοπὸν χρησιμότητα τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου κτιρίου. Καὶ ἐὰν ἡ ἀνωτέρω πρότασις μας διὰ τὸν Α. ἢ Β. λόγον δὲν εἶναι πραγματοποιήσιμος, τότε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θὰ εἶναι προτιμώτερον νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ Δηλαδέρειον τοῦτο μέγαρον διὰ διδαστήριον τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου Ποταμοῦ καὶ συνταυτίζεται τοῦλάχιστον τὸ κτίριον τοῦτο μὲ τὸ Ἐκπαιδευτήριον; Καὶ νὰ ἀπαλλαγῇ οὕτω τὸ Δημόσιον ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἐγκατασταθῇ πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν δωρηθεῖσαν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων οἰκίαν τοῦ Σπυρίδωνος Φαρδούλη;

Μετὰ τιμῆς
ΠΟΤΑΜΙΤΗΣ
Ποταμὸς 13 Ἰουνίου 1925.

ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΙΣ ΛΕΜΒΟΥ ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ ΘΥΜΑΤΑ

Ἀγαπητὴ «Κυθηραϊκή», Κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 7 Ἰουνίου καὶ καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ἀτιμόπλοιον τῆς γραμμῆς εἰσέρχεται εἰς τὸν λιμένα μας τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν, ἡ λέμβος τοῦ συμπλοίου κ. Λιάρου κυβερνομένη ὑπὸ τοῦ ἰδίου, πλησιάζουσα πρῶτῃ καὶ πρὸ τοῦ ἀγκυροβολισμοῦ τὸ ἀτιμόπλοιον, καὶ τοῦτο ἐνεκεν τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν λεμβούχων, ἡ λέμβος τοῦ συμπλοίου κ. Ζαντιώτου πλησιάζουσα καὶ αὕτη καὶ λόγῳ τῆς ἀδεξιότητος τοῦ κυβερνήτου τῆς ἔπεσε μετ' ὀρμὴν πρὸς τὴν πρῶτην. Ἀποτέλεσμα τῆς συγκρούσεως ἦτο ἡ βύθισις τῆς λέμβου τοῦ κ. Λιάρου, ὁ ὁποῖος λόγῳ τῆς ψυχραιμίας του καὶ τῆς κυβερνητικῆς δεξιότητος του ἔσωσε τοὺς ἐπ' αὐτῆς ἐπιβαίνοντας. Καὶ οὕτω τὸ ἀτύχημα ἀναγράφεται μὲ τὴν βύθισιν μόνον τῆς λέμβου μὲ τὴν συγχρητήρια τῶν θεατῶν πρὸς τοὺς διασωθέντας ἐπιβάτας καὶ τὸν τολμηρὸν κυβερνήτην τῆς λέμβου καὶ ἐπισφραγίζετε μὲ τῆς φωνῆς τοῦ Λιζαίου.

Ἁγία Πελαγία 15 Ἰουνίου 1925.
Μὲ ἀγάπην
Θ. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΥ

Τὴν 13ην τρέχοντος ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Ἀννης ἐν τῇ πόλει Κυθήρων ὁ Σ. Μητροπολίτης μας κ. Δωρόθεος ἐχειροτόνησε διάκονον τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Λουραναρίου κ. Λεοράντον. Τὸ ἵδιον, τὸ παρελθόν, ἡ περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ κλίσεις καὶ τὰ καθόλου προτερήματα τοῦ χειροτονηθέντος μᾶς διδόνον ἐκινῶνς ὑποσχέσεις ὅτι θέλει ὄντως καταστῇ ἀξίος λειτουργοῦ τοῦ Ἱψίστου.